

SUZ-İ DİL İLÂHÎ

Ey Gönül

(1999)

Güfte: Niyâzi Mısrî

Beste: Mehmet Kemiksiz

♩=104

Düyek

092

Ey gönül gel gayrı dan geç aşka eyle iktida aman aman
Zümre-i ehbiya ehvü ehvü li ha ki ev li ya kât ya aşk nı o
kıl mış tur muk reh te da a man a man SON
Ey Ni ya zi mür şid is ter sen bu yol da aş ka uy a man a man

Ey gönül gel gayrıdan geç aşka eyle iktida,
Zümre-i ehl-i hakikât anı kılmış mukteda.

Cümle mevcudat u malumata aşk akdem dürür,
Zira aşkın evveli, ne bulmadılar ibtida,

Hem dahi cümle fena buldukta aşk bâki kalır,
Bu sebepten dediler kim aşka yoktur intiha.

Dilerim senden Hüda'ya eyle tevfikin refik,
Bir nefes gönlüm senin aşkından etme gel cüda.

Masivâ-yı aşkıni sevdasını gönlümden al,
Aşkını eyle iki alemde bana âşinâ.

Aşk ile tamûda olmak cennetidir aşkın,
Lîk cennette olursa tamûdur aşkın ana.

Ey Niyazi mürşid istersen bu yolda aşka uy,
Enbiya vü evliyaya aşk oluptur rehnüma.